

Lea FEKETE,
výtvarníčka a kostýmová
návrhárka

1 Poznáte nejakú (máte nejakú vlastnú) definíciu humoru?

Humor je môj kamarát a mám ho rada, keď sa objaví v pravú chvíľu ☺.

2 Stala sa vám niekedy humorná (veselá) príhoda, ktorá by mohla pobaviť aj našich čitateľov?

Vtipné príhody sa mi stávali častejšie v mladosti - sme totiž so sestrou dvojčiky.

Máme červené vlasy a pehy a v rannom detstve sme boli našou „inakosťou“ často stredobodom pozornosti - ak sa objavil „nepriateľ“, ktorý sa nám vysmieval stačilo sa ho spýtať či závidí a mali sme tromf v ruke ☺, pobavil nás často vydesený pohľad „útočníka“ - pretože by to bola pre neho hotová katastrofa.

Aj tak sa dá vtipne prejsť dospievanie a nemať z toho traumy na celý život... V našej rodine sme štyri rovnako červenovlasé a pehavé, naša staršia sestra a mama. / takže humoru a príhod bolo dosť.

3 Ktorá oblasť spoločenského života je podľa vás najväčším inšpirátorom humoru?

Inšpirátorom humoru je asi sám život - ľudia dokážu vymyslieť každé a baviť sa navzájom, ako napríklad, hrať tenis s nevypletenou raketou ☺, už pri predstave ma to pobavilo...

4 Ak máte - mohli by ste nám prezradiť rebriček:

- a) najveselších politikov
- b) najsmiešnejších politikov?

Politik by asi nemal byť „herec“, ktorý nás zabáva, takže rebriček nemám.

5 Máte obľúbenú anekdotu?

Obľúbenú anekdotu? Mám veľmi rada aforizmy Tomáša Janovica, ako napríklad aforizmus STOKRÁT:

„Kde sa stokrát opakovaná lož stáva pravdou, aj stokrát opakovaná hlúposť sa stáva múdrosťou.“

6 Stali ste sa niekedy objektom žartovania? Ako to na vás pôsobilo?

No objektom žartovania sa stal asi každý, myslím, že sa mi to stávalo trochu častejšie ☺, keďže som v úvode spomenula, že som z dvojčiek, zámena, kedy si nás pomýlili bola tak častá, že som to brala ako esenciu života a bavila som sa často na historkách, ktoré to spôsobili, jedna nezabudnuteľná je z pôrodnice, kde sme rodili

BUMERANGY VŠETKÝCH KRAJÍN, VRÁŤTE SA!

11
2016

BUMerang

HUMORISTICKO-SATIRICKÝ DVOJTÝŽDENNÍK

ROČNÍK II, 4. JÚNA 2016 / SAMOSTATNE NEPREDAJNÉ

JEDINÁ VÝHODA

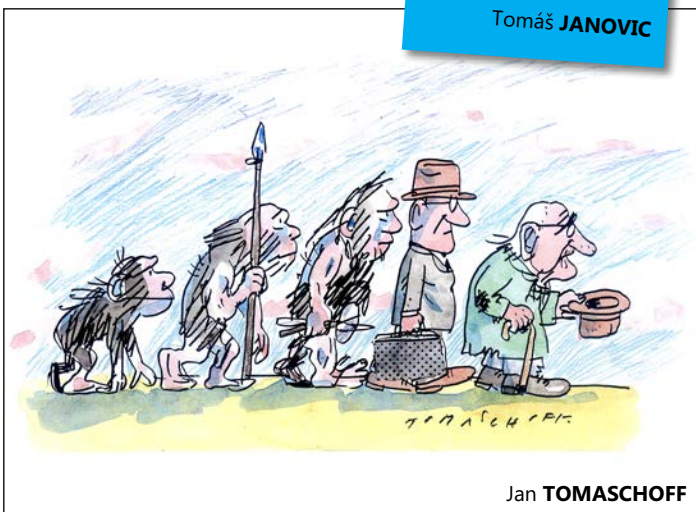
Dôchodca mal penziu takú, že vyskočil z idúceho vlaku. Pomohli mu, raz darmo, že ho viezli zadarmo.

Eva **JARÁBKOVÁ-CHABADOVÁ**

KÚZELNÍK

Stále snívame o kúzelníkovi ktorý by za nás ťahal z cylindra horúce gaštany

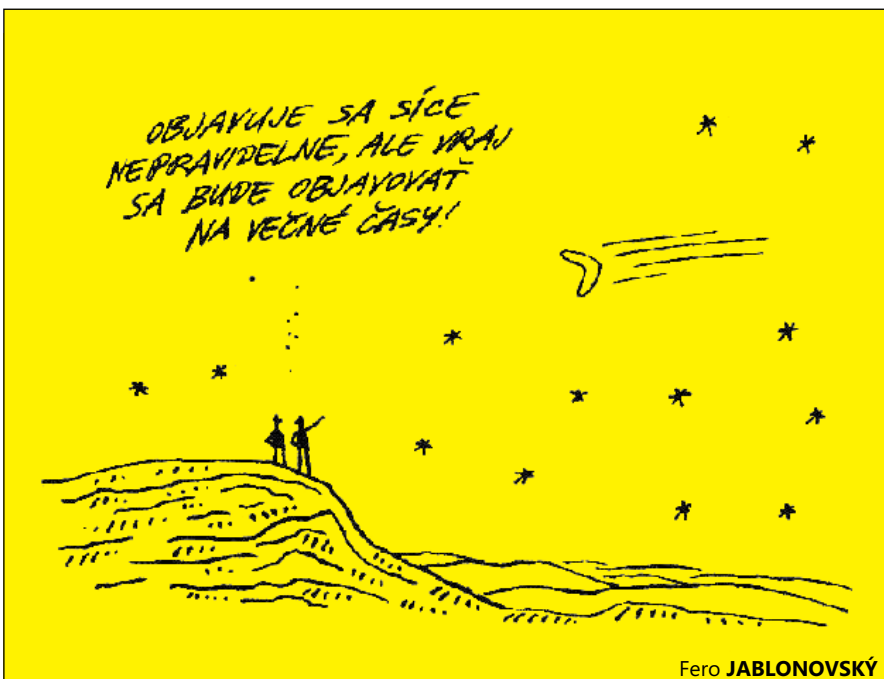
Tomáš **JANOVIC**

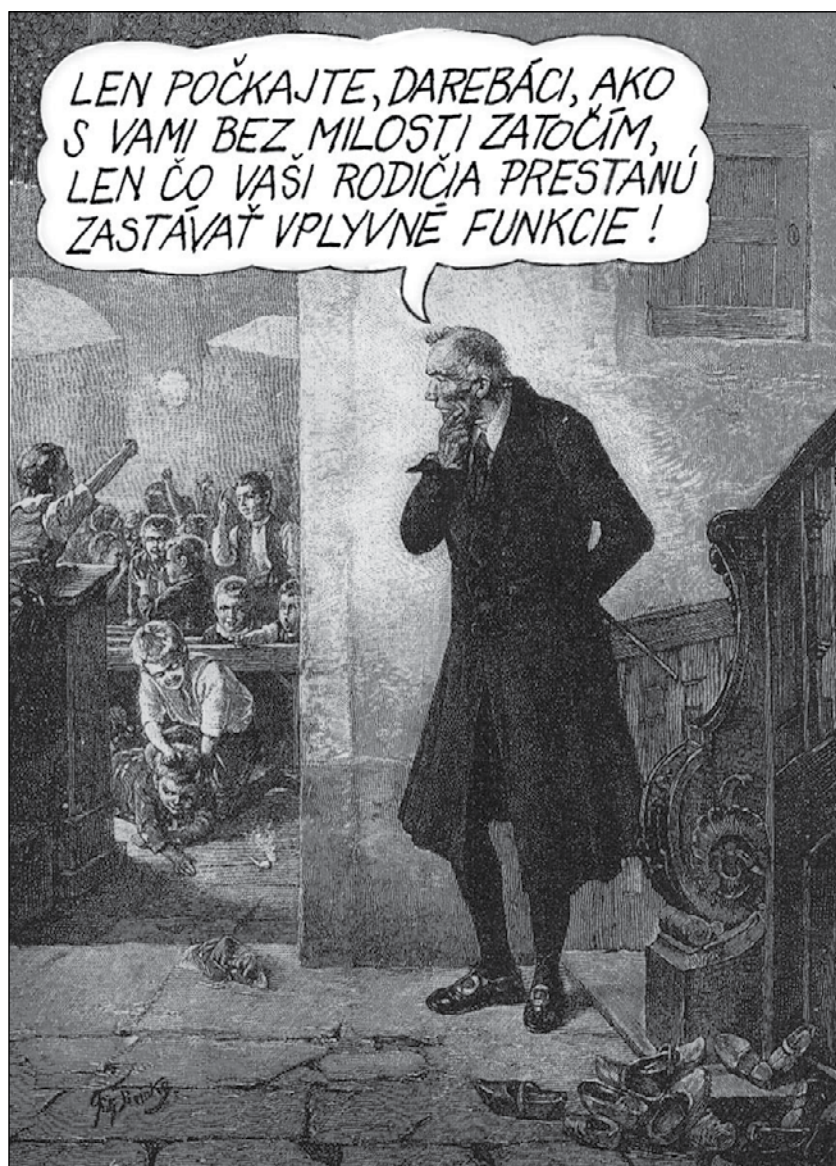
Zo socializmu nám zostali iba ruiny. Škoda, že pri moci...

Ľudí, ktorí ostatných prevyšujú o hlavu, majú ostatní po krk.

Ján **GREXA**

Fero **JABLONOVSKÝ**

Pavel **TAUSSIG**

Aký je rozdiel medzi slovenským dôchodcom a potkanom?
Potkan je pri kontajneri so zvyškami jedla rýchlejší.

Pri válove sú vždy prvé tie najväčšie svine.
Ľudo **MAJER**

NAŠI PRERAZILI V ZAHRANIČÍ!

V týchto dňoch trojica široko-dáľeko známych a mimoriadne obľúbených slovenských nositeľov vycibrených hlasov dosiahla v severnom Taliansku, v Pádskej nížine – vo svetoznámej La-Scale impozantný, veľkolepý a kolosálny úspech. Čítajte na str. VIII!

po krátkom odstupe necelých 5 mesiacov so sestrou - ako rarita slúžilo to, že sa chodili do izby pozerať sestričky s tým: „že pozrite ona je tu už zase...“ netušiac, že sme dvojčky, alebo ak som bola sestru pozrieť vybehli - „že prosím vás, kam by ste išli, veď tu máte dieťa..!“ ☺ ☺

No baviť okolie bolo niekedy celkom humorné ☺.

7 Je pre vás humor nevyhnutnou súčasťou života, alebo sa bez humoru pokojne zaobídete?

Áno, humor je pre mňa dôležitý, mam ho veľmi rada a potrebujem ho vlastne denne.

8 Chcete sa sama seba na niečo opýtať? Ak áno, dajte si na svoju otázku aj odpoveď.

Otázka znie: „či to niekedy s vtipom nepreháňam ☺“ - mám pocit, že sa s ním nehodno zahrávať - aj oheň sa zle hasí, keď prekročí hranice...”

Lea Fikute

PIŤO a BUMERANG

Kus dreva však bol špinavý, rozožratý červotočom, jeden rožtek odložený. Čo so starým bumerangom? Žiaľobôľne som sa pobral, že ho vyhodím. Čosi mi však vošlo do hlavy a nestrčil som ho do smetiska, ale zahnal som sa a vyhodil ho do záhrady. Starý bumerang zaskríhal ako krídlami a zmizol nad jablňami. S pocitom dávneho šibalstva som vošiel do domu. Zrazu mi však niečo buchlo do dverí. Samozrejme, že práve odvolali Karola a za prednostu úradu dosadili elektrikára Piťu. Pozrel som sa na môj pokojný bumerang a napadlo mi: čo sa za mladi naučíš...

Mimochodom, Piťo. Nežná ho zastihla na OVé a než vytriezvel, bolo po nejnej aj po OVé. K elektrike sa vrátil už iba ako jej spotrebiteľ, no o to viac sa potuloval po všemožných mítingoch a podľa potreby doby pískal alebo tleskal, vždy s ohľadom na formujúcu sa väčšinu... Nuž Piťo, smejem sa a hodil som bumerang do smetnej nádoby. Než som však zavrel dvere, už mi do nich kľopol. Ohoho! Zabudol som, že bumerang sa nesmie hádzať, zahadzovať, vyhadzovať, inak sa vždy vráti! Mám však aj inú prácu ako vyhadzovať staré bumerangy. Schytil som ho pod pazuchu, poobzeral som sa dookola a prásk s ním do povetria, nech ho parom berie! Keď sa dlho nevracal, odišiel som. V rádiu hlásili, že odvolali aj Adama a za riaditeľa nemocnice dosadili zverolekára Piťu. Nebolo by to nič zvláštne, keby sa o ňom nešušovalo, že ho bol pohrýzol besný pes a nikdy sa z toho poriadne nevyliečil. Z medicínskych klebiet ma vyrušil cvengot rozbitého skla. Vbehol som do izby a na tisícoch črepín vidím ležať - môj bumerang. S obavami som ho vzal do rúk a spomenul som si, ako som doň vyrýval skautské heslo. Áno, ibaže červiač a chrobač vyžrala do dreva diery a tak tam stálo - Denne jeden dobrý...útok. Zasmial som sa a zanesol som bumerang na smetisko osobne. Strčil som ho pod staré výtlačky vládneho denníka a poučený som šiel dnu. V rozhlase hlásili, že odvolali Ivana a na jeho miesto, riaditeľa banky, vymenovali Piťu. S jeho nástupom do funkcie budú musieť trochu počkať, lebo Piťo je ešte vo vyšetrovacej väzbe pre spreneveru, ale každý deň ho majú pustiť.

Medzitým mi niekto zazvonil. Vyšiel som pred dvere a tu - môj bumerang. Leží na zemi, mlčí. Nápis Denne jeden dobrý skutok, pažravosťou červov zmenený na nepoznanie, sa mi otrčal bezostyšne a provokačne, akoby som to nebol ja, kto ho stvoril.

V rozhlase už hlásili, že odvolali všetkých zradcov a všade dosadili svojich. Začal sa prejavovať výrazný nedostatok Piťov.

Vzal som bumerang, zabalil som ho, napísal som vymyslenú adresu v Melbourn a vysolil hromadu peňazí na pošte. Chvíľu som mal pokoj od bumerangu i od preskupujúcich sa Piťov. Psychologička v rozhlase tutulila dákeho beznádejca, že treba mobilizovať ďalšie sily. Kým ktosi okolo tie sily mobilizoval, žil som pokojne. Len ma zrazu v noci zobudí telefón - mám vraj telegram. Z Austrálie a s textom: Blbec, taká adresa neexistuje, vraciam sa domov. Bumerang!

Než mi pošťárka doručila ufúľaný balíček, v rozhlase viackrát hlásili, že sa hľadá vhodný Piťo na miesto prezidenta.

Konečne mi svietlo. Pohrozil som šibalskému bumerangu a pustil sa do práce. Vyčistil som vyhryzené miesto, chemikáliami som vyduril pažravú chrobač a červiač a doplnil dva chýbajúce písmená. Potom som slávnostne vyšiel pred dom, rozohnal som sa a hodil bumerang do mrakov.

A čakám.

Peter **JUŠČÁK**, Bumerang č. 5 / 1995

SLOVNÍK (TAKMER) CUDZÍCH SLOV

HOKEJ

Ja viem, povieť si, teraz je čas mudrovať o hokeji, keď už je po všetkom. Ale ja nechcem hovoriť o tom, kto sa stal majstrom sveta, kto žiaril a víťazil. Ani o smutnej účasti Slovenska.

Mňa zaujal hokej ako istá činnosť, ktorá má veľmi prísne pravidlá. Tak nejako podobne by mala fungovať aj vyspelá spoločnosť. Aby diváci - občania mohli bezprostredne sledovať ako sa veci vyvíjajú, ako sa veci majú.

Ak prejde hráč bez puku do útočnej tretiny skôr ako jeho spoluhráč s pukom, hneď sa píská. Ale na politickej scéne, či v oblasti hospodárskej sa často diskutuje o porušení pravidiel až v čase, keď sa veci odo-

hrali, alebo dokonca keď už padol gól.

Tí istí fanúšikovia, ktorým veľmi prekáža v hľadisku na štadióne akékoľvek malé porušenie pravidiel pokojne prechádzajú na priechodoch na červenú a ani sa nezačervenajú. Za volantom telefonujú, alebo pokračujú povolenú rýchlosť, pretože nemajú divákov ako tí aktéri na ľade alebo futbalovej ploche. A to som spomenul len tie najbežnejšie priestupky, ktorých sa bežný občan dopúšťa. No rozhodcovia nemôžu byť na každom kroku, pri každom, nemôžu nedovolenú alebo dokonca

nebezpečnú hru zatrhnuť. Nemôžu len tak hneď niekoho vylúčiť. Hádam to bude tým, že rozhodca na štadióne sa musí riadiť pravidlami, a dokonca pod dohľadom veľkej masy divákov na štadiónoch, či pred televíznymi obrazovkami.

Tí, ktorí rozhodujú o zásadných veciach spoločenského života sa riadia len vlastným svedomím, aj keď je často celkom zrejmé, že svedomie tam akosi absentuje. Prítomnosť divákov by veci zjednodušila a spriehľadnila. Najmä ak by sa po určitom, pevne stanovenom čase dal vyniesť jednoznačný a kontrolovaný verdikt.

Fantazírujem, ak by neprišli hráči jedného alebo druhého mužstva, riešilo by sa to kontumačným trestom, ak by neprišli rozhodcovia, tých by okamžite nahradili nejakí iní a tí pôvodní by si už nepískali. Ale ak nepríde na pojednávanie žalobca, obhajca alebo dokonca obžalovaný, nič sa nedeje, pojednávanie sa presunie na iný termín.

No áno, chýbajú diváci, tí by hneď volali po sankciách, odvolaniach, nehovoriac o tom, že by žiadali vrátenie vstupného.

Píše Miroslav **VICO**
Kreslí Fedor **VICO**

ŠARIŠSKÝ VERŠOVANEC

Zbačeli čarne šerifove Deža
jak pret zberňu športki žobre,
i spitali še ho: - Jak še volace?
A Deži odpovedzel:
- No ta dobre.

LECHAN: M

Ludo MAJER / A F O R I Z M Y

- Ak sa zdá, že všetko je v poriadku, niekde je chyba.
- Kto nevie ako začať, ten je v koncoch už pred začiatkom.
- Mám doma veľa takých skvelých ponožiek, ktorým nieta páru.
- Keď nemá čas, tak ti je všetko ostatné nanič.
- Ťažké sa je vysomáriť zo slov vyslovených oslom.

KRÁĽ JE NAHÝ

Zas ďalšia aféra...
Tak kam to všetko speje?
Rozbitá fasáda
Úlomky beznádeje
Bude svet čistejší
ak preperieme prachy???
Alebo prišiel čas
vykričať: - Kráľ je nahý!

Rečičky do kamier
Zatĺkať ozlomkrky
Nečisté praktiky
chcú mať vždy čisté ruky...
Naspäť sa vrátila
zas doba ľadová
Zamrzol charakter
a srdcia z olova...

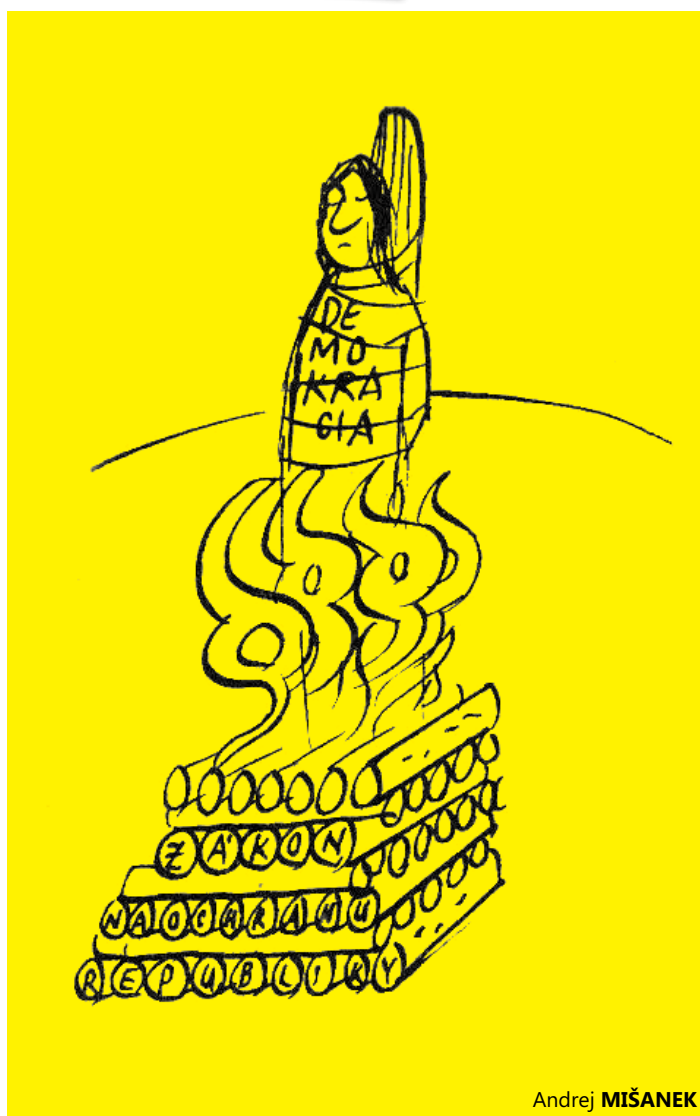
Navonok ctihodní -
vo vnútri otroci
Čo ani nevedia
vlastný tieň prekročiť

Čudesná zvonkohra

Zas cinkol mešec s grošmi...

Ak to tak ďalej pôjde
tak sme už možno došli...

Milan **HODÁL**

Andrej **MIŠÁNEK**

Fero MRÁZ

UFO GRAMY

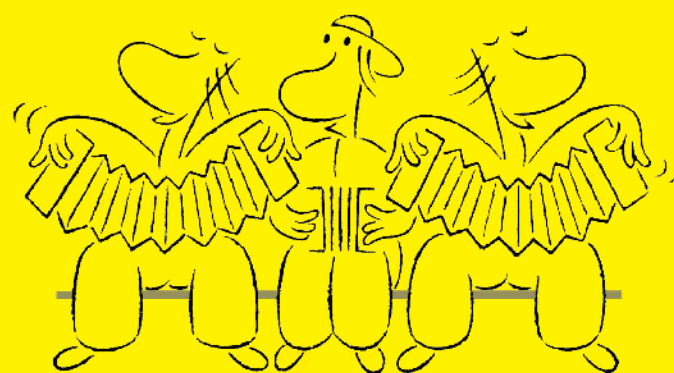
Tomáša MAJERNÍKA

UFOVÍZIA

V obľube sú relácie ako: „Eko ďalej“. To pre ženy. Pre mužov však: „Nože, krčmár, nalej!“

UFÓN V ZÁCHYTKE

Môžeš chrápať koľko chceš na drevenej prični. Je tu dobrá akustika ako v telocvični.

CAJCHAN
Juraj CAJCHAN

KTO AKO HOVORÍ:

Patológ: Môžem smelo prehlásiť, že sa najčastejšie stretávam s otvorenými ľuďmi.

Obuvník: Obviňujú ma, že veľa času prešustrujem.

Autoopravár: Mne nik nevyčíta, keď si občas v práci ľahnem.

Hodinár: Ja viem najlepšie, koľko bije.

Optik: Ja sa môžem každému smelo pozrieť do očí.

Poľovník: Mne nik nevyčíta, že mám zajačie úmysly.

Mlynár: Na rozdiel od politikov nemeliem iba ústami.

Hrobár: Nemám nijakú funkciu, no i tak mám veľa ľudí pod sebou.

Milan KUPECKÝ

LONDÝN MÁ NOVÉHO STAROSTU

Nedeja sa nič, čo by stálo za reč, len z Londýna nová správa tu je, že moslimský starosta už úraduje a mnohí sú z toho celí preč.

NOVINKA

Detský kútik v parlamente? Bol by plný, to mi verte zvlášť keď sa tam vážni kmeti, začnú správať ako malé deti.

CENY V PARLAMENTNOM BUFETE

Ak si ich ľud váži, cení, zaslúžia si aj ľudové ceny, ale ten istý ľud na druhej strane vraví, sú to s.... nenažrané.

Eva JARÁBKOVÁ-CHABADOVÁ

SPRÁVY SLOVENSKEJ MALEJ STRANY

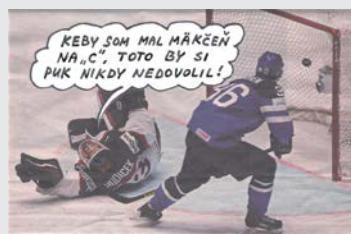
Analytické oddelenie Slovenskej malej strany sa zaoberalo neúspechom našich hokejistov na Majstrovstvách sveta. Závery sú zaujímavé a odporúčame, aby sa nimi zaoberali kompetentní ľudia okolo hokeja. Počnúc trénermi až po najvyššie orgány tohto športu.

Jazykovedec profesor Mistrík svojho času, keď sa v televízii ešte venovala veľká pozornosť jazykovým prejavom komentátorov, hlásateľov, konferencierov, povedal doslova toto: „Pasívum patrí do slovenčiny, ale treba s ním pracovať úsporne, aby neničilo jazykový prejav.“ Pasívum od komentátorov sa šíri na hráčov a možno akosi éterický ovplyvňuje ich výkon. Konkrétne príklady len z jednej

tretiny zápasu: „Pekná prihrávka Plekanca, presná strela Šimeka, chladnokrvné zakončenie Kašpara, veľká chyba Douderu, postavenie v brankovisku Pastrňáka, tečovaná strela Mozera.“

Pasíva milujú Rusi, ale im sa to akosi do hry nepremieta.

„Príležitosť“ - obľúbené slovo

komentátorov. Ako keby nevedeli, že príležitosť dostali všetci nominovaní hráči, ale do šancí sa dostali len niektorí. A to si už ani neviem predstaviť, ako by taký komentátor povedal vetu - „dostal príležitosť dostať sa do šance.“ Zrejme by sa prekonal a povedal

by „dostal príležitosť dostať sa do príležitosti.“

Chudáci komentátori - jazykovedci im naordinovali hovoriť nie Kazasi, podobne ako Česi, Rusi, Fíni - ale Kazachovia. To zvädza potom do tej istej podoby previesť aj iné - Čechovia, Švédovia, Fínovia, Slovákovia.

Nemôžeme sa čudovať, že pre cudzincov je náš jazyk taký ťažký, veľmi (a nelogicky) prešpekulovaný.

No a vrcholom našej pasivity je, že hráči majú na chrbte akési cudzie mená. Roky bol Šatan Sata-nom, čo bolo vtipné, ale nebolo to presné. Marinčin je Marincin, Hudáček je Hudacek, Graňák Granak, Bakoš je Bakos, Lušňák je Lusnak a Šťastný Stastny. Ľahko takí Fíni dajú Kanadanom aj štyri góly, pretože ak niektorý z nich má v mene päť „o“ s dvoma bodkami, tak má na chrbte päť „o“ s dvoma bodka-

mi. To platí o Švédoch i Nóroch. Hráč, ktorý nemá na drese ani správne napísané vlastné meno, nemôže podávať plnohodnotné výkony, nemá dostatok sebavedomia.

To je len pár pripomienok analytikov Slovenskej malej strany. Ak budú akceptované, už o rok to môžu byť pre nás celkom iné majstrovstvá.

-mv-

Ozvala sa jedna dáma zo stredne veľkého Slovenska. S vďakou jej vraciame podobizeň a s ľútosťou konštatujeme, že v Slovenskej malej strane by len ťažko našla uplatnenie.

BUMERANGOVINY

HORNOZEMPLÍNSKE HESLO
DVOJTÝŽDŇA

Na svojich chiboch še človek učí, na cudzích sebe buduje karieru.

ODPOČUTÉ

Fedor Vico hovorí bratovi Mirovi:

- Dnes so pomohol manželke s domácimi prácami...Vylúštil som jej krížovku.

IDEA ĽUDOVÍTA ŠTÚRA

Píš, aj keď nepočuješ.

NA SKOK V TURČIANSKEJ
GALÉRII

Zápis študentov v návštevnéj knihe výstav: Prišli sme, videli sme, zdrháme.

HLOD

- Slečna, vy máte ale krásne prsia. Sú pravé?
- Nie, jedno je ľavé.

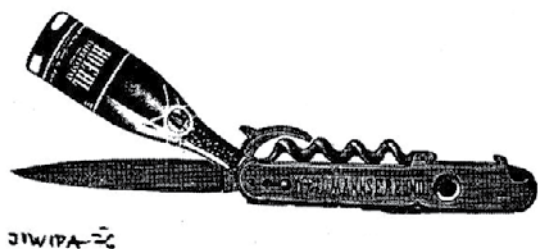
NA MARGO MOTOTÉMY

Auto je neškodné, iba keď je pokazené.

-ml-

Rasťo VISOKAI

J. W. PALKOVÁ

Z REGIONÁLNEHO
CHLEBNÍKA

Aji muj sin Lajoš už podníka,
dobré še mu, prisamveru, dari:
cali dzeň na koncu chodníka
vibira do kalapa
ot opčanoch milodari.
Ej, carija juchachááá!

Milan LECHAN

CHECHTÁK

Šedz baba u zubara a hvari zubaroj, co
jej verta zub:

- Ešči dluho budzece vertac?

Zubar: -Hej babko, bo to še mišim pre-
vertac až gu nervom.

- Ta to še navertace, bo ja mam nervy
v rici.

KAMEŇÁK

Čo urobí Dežo, keď skončí filozofickú
fakultu?

Zbalí lešenie a ide na právnickú.

Vlado KOLESÁR

PERLIČKY ZO
ŠKOLY A OKOLIA

- Jazyk žaby je prišitý vpredu.
- Tučniak výborne spievajú.
- Mliečne zuby rastú na jar a trvalé na jeseň.
- Kosti u starších ľudí odumierajú.
- V Kremnici sú mŕtvolý.
- Miecha sa nachádza medzi očami.
- Babka mi povedala, že som adaptovný.
- Laloky na mozgu - ušné laliky.
- Mama mi povedala, že mám IQ 200 euro.
- Cicavce sa vyvíjajú v hniezde.
- Moja babka má sklerózu multy.
- Globálne oteplenie je na celej glóbusy.
- Krokodíl sa chová pre jeho vzácnu kožušinu.
- Brontosaurus bol trochu väčší ako sliepka.
- Výron spermií sa nazýva polícia, alebo evakuácia.
- Hodina slovenčiny. Žiaci majú písať slohovú prácu na tému práca mojej mamy. Žiak: „Moja mama má roboty až doursania“
- Ľadovce poznáme kontinentálne a konské.
- Zápis v žiackej knižke: „Žiadam rodičov, aby skontrolovali svojim deťom vlasy. Matka odpísala do ŽK: „Hlavu som mu skontrolovala, nič v nej nemá.“

perličky zozbierala
Mgr. Jana OPÁTHOVÁ

- Keď budem veľký stanem sa maliarom kúpim si auto a namaľujem svoj autoportrét.
- Mám rada ručné práce, napríklad maľovanie.
- Obraz, ktorý je gýčom je umením vhodným na kritizovanie.
- Obraz mŕtvolý vyzerá ako živý.
- Abstraktné umenie je tiež umenie, lebo je umením zistiť, čo je na obraze namaľované.
- Medzi najlepších maliarov patrili Salvador Dali a Pablo Inkaso.
- Mnohí maliari kreslia podľa predložky.
- Modelka, podľa ktorej maliar maľoval obraz sa mu veľmi nevydarila.
- Posudok na umelecké dielo napríklad obraz sa volá recenzúra.
- Metafora je, keď sa škaredosť namaľuje krásne.
- Alfabet je človek, ktorý vie čítať iba to, čo je nakreslené.
- Ucholak je farba na lakovanie uší.
- Všetci ľudia, ktorí sa ponorili do Červeného mora sa červenajú.
- Čierne mraky vznikajú vtedy, keď sa voda vyparuje v noci.
- Zelená farba na mape znamená, že tam nie je zákaz vjazdu.
- Keď sa pri robení krvných obrazov pomiešajú skúmavky s krvou vznikajú falzifikáty.

perličky zozbieral
Jozef BILY

CS

Kanibal šel na bál.
Bezohľadně nebral ohled
na led
a nejvíc mu **chutnala** mražená
žena.
S úsměvem od ucha k uchu,
šeptal si v **duchu**:
„Již dlouho sním,
jak tě **sním**...“
Měla však kyselou chuť,
z čehož dostal **záhy**
pálení záhy.

Lilian Amann

Adolf BORN (12. 6. 1930 - 22. 5. 2016)

bol český maliar, kresliar, ilustrátor, animátor, karikaturista a kostýmový výtvarník. Bol známy svojimi monarchistickými postavami.

Narodil sa v Českých Velenicích, kde sa rozprávalo česky i nemecky. V rokoch 1949 - 1950 študoval výtvarnú výchovu na Pedagogické fakulte Univerzity Karlovy, neskôr prešiel na

Vysokú školu umeleckoprůmyslovou (1950 - 1953) a na Akademii výtvarných umění (1953-55) v Prahe, kde absolvoval u prof. Antonína Pelca. Od roku 1960 boli jeho diela vystavované po celom svete a získal za ne mnoho ocenení. Jeho doménou bola grafika - suchá ihla, lept a najmä litografia.

Jeho najznámejšie diela zahŕňujú ilustrácie kníh od Miloša Macourka (Mach a Sebestová, Žofka), Julesa Verna (Trosečník z Cynthy, Alexandra Dumase st. (Traja mušketieri), Vojtěcha Steklače (série Boříkove lapálie) a iné. Je tiež autorom kostýmov a dekorácií k opere Antonína Dvořáka Čert a Káča inscenovanej v Národnom divadle.

Jeho animácie navyše vtipne glosujú i dej vo filmovej sérii o básnikoch (Jak svět přichází o básníky, Jak básníci přicházejí o iluze, Jak básníkům chutná život) a jeho animácie nechýbajú dokonca i v záverečnom dieli Jek básníci čekají na zázrak, ktorý bol uvedený do kín mesiac pred jeho smrťou.

V roku 1974 bol na svetovej výstave v Montreali menovaný karikaturistom roka. V roku 1988 bol menovaný zaslužilým umelcom. V roku 2003 získal ocenenie Za zásluhy 1. stupňa a v roku 2013 na Anifilmu získal cenu za celoživotný prínos animovanému filmu.

S Adolfom Bornom sme si dlhodobo vymieňali novoročenky. Jednu z nich, z roku 1986, publikujeme.

K autorovi ako karikaturistovi sa vrátime v niektorom z budúcich čísiel Bumerangu.

ČO-TO Z BREHMA

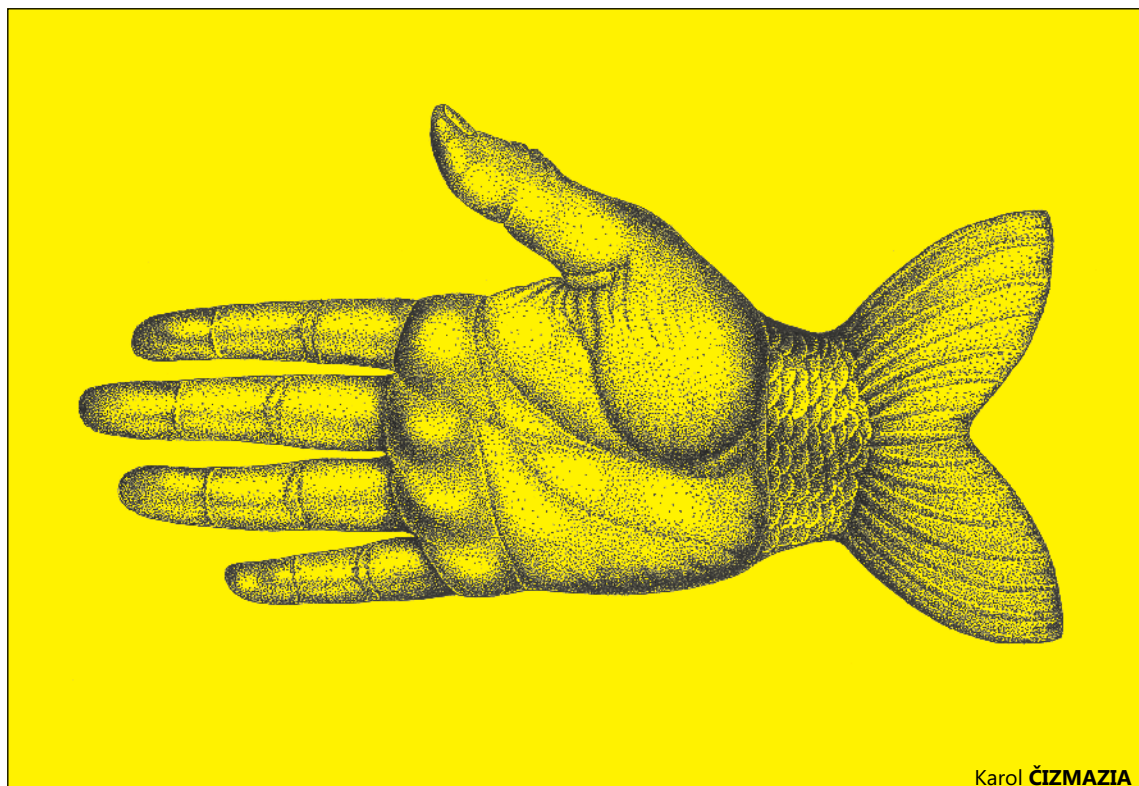
Stretne vlk Miloš Červenú čiapočku (vl. menom Anna proletárka) a vraví jej, ako mu zobák narástol:

- Karkulko, ty seš blbá!
- Súdruh vlk, ale ja nie som hlúpa.
- Karkulko, ty seš blbá!
- Ále víčko-tíčko, ja nie som sprostá.
- Karkulko, kde máš kapsu?
- Ach, ja blbá!... Zabudla som si ju v izbe revolučných tradícií.

• • •

Sedia dve blchy (Tamara a Nikita) na žilítke. Príde tretia (Gejza) a povie:

- Posuňte sa.

Kohn a Stern sa vrátili z Varšavy do Tarnova. Oboch ťaží veľký hriech - vo Varšave navštívili verejný dom a porušili jedno z prikázaní desatora.

Obrátia sa na svojho rabína, aby im uložil pokánie.

„Celý mesiac budete chodiť s hrachom v topánkach!“ rozhodne rabín.

Uplynie niekoľko dní a Kohn sa už sotva vlečie, ale Stern chodí po ulici ako keby nič.

„Počúvaj Stern, ty si nepočúvol nášho rabiho to s tým hrachom?“ opýta sa ho Kohn.

„Samozrejme, že som ho počúvol, prečo sa pýtaš?“

„Že ja sotva chodím, zatiaľ čo tebe ten hrach vôbec nevadí. Ako je to možné?“

„Vieš, Kohn, ja som si ho najprv uvaril...“

ŽIDOVSKÉ ANEKDOTY

K miliónárovi prichádza delegácia náboženskej obce s prosbou o príspevok na stavbu novej synagógy. Boháč dá delegácii 500 korún. Hovorca náboženskej obce s tým nie je spokojný.

„Váš syn venoval na stavbu celú tisícku a vy nám dávate len polovicu.“

„To je pochopiteľné,“ vysvetľuje boháč. „Môj syn si to môže dovoliť, má šetrného otca. Ale čo ja? Ja mám márnotravného syna!“

Kohn a Stern idú vlakom. „Kam ste sa vybrali, pán Kohn?“ pýta sa Stern.

„Do Varšavy po plátno.“

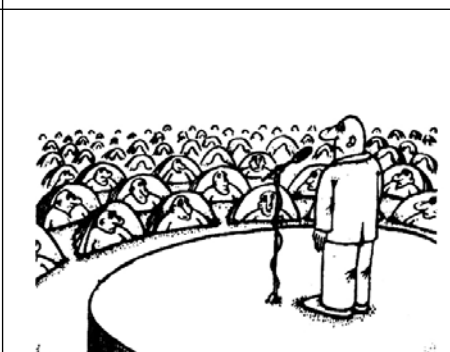
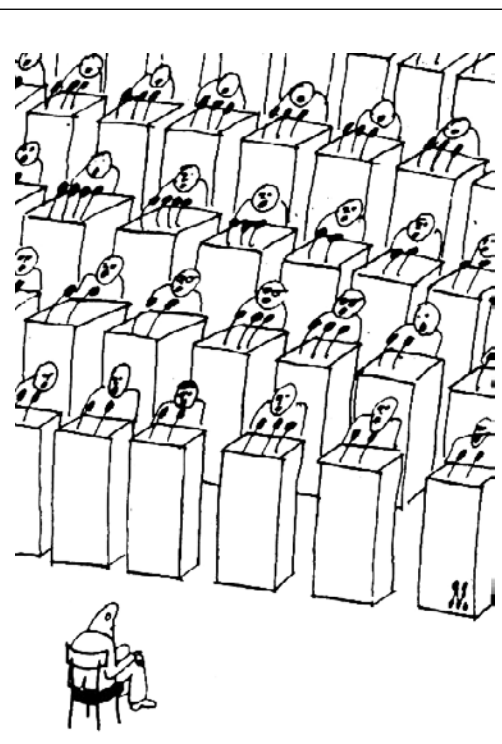
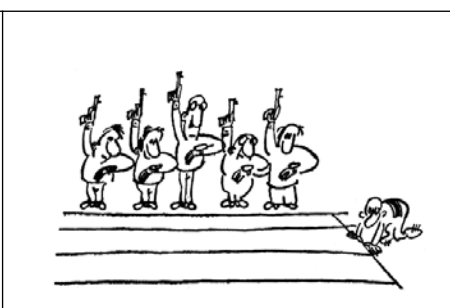
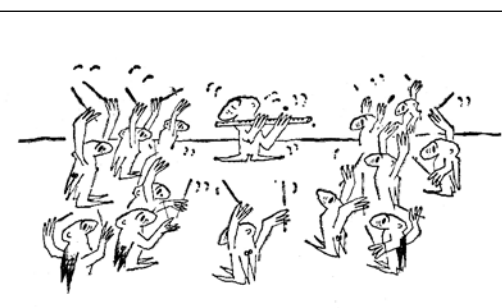
„Pán Kohn, vy mi tvrdíte, že idete do Varšavy po plátno, aby som si myslel, že idete do Krakova po hodváb. Ale vy naozaj idete do Varšavy po plátno, tak prečo mi klamete?“

Dvaja susedia si dohovárajú schôdzku.

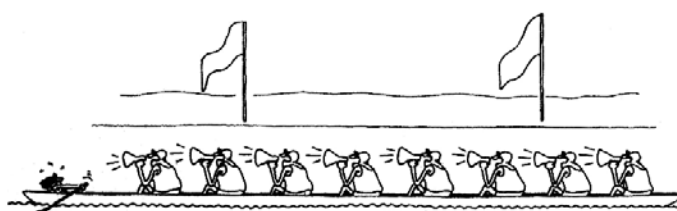
„Zídem za tebou zajtra na obed. Ale keby zajtra na obed pršalo tak k tebe prídem večer.“

„Ale čo ak večer bude pršať?“

„Tak prídem na obed.“

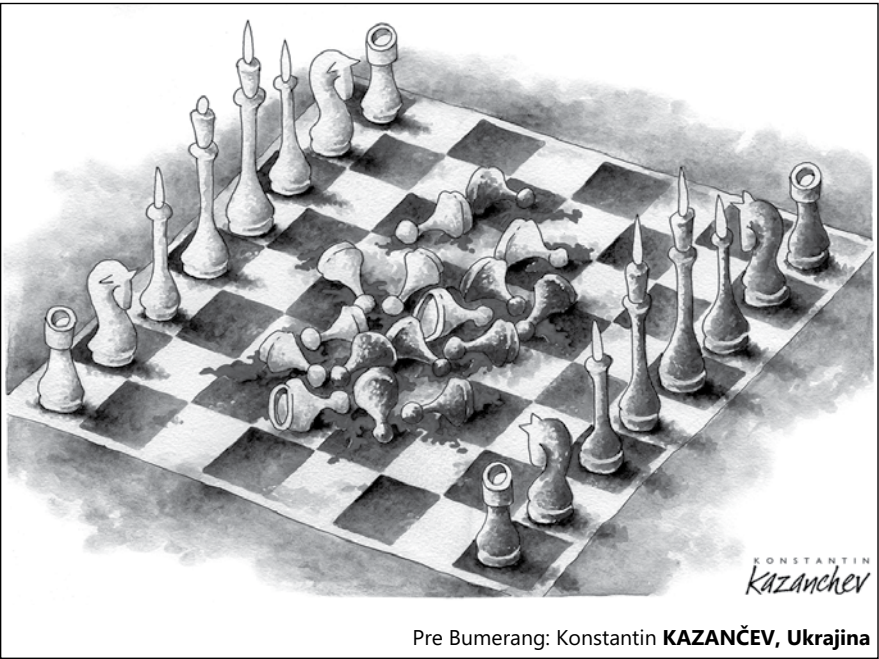

VŠETCI ZA JEDNÉHO, JEDEN ZA VŠETKÝCH

Jozef BILY / OZVENY

- Čo robí šéf, kým sa my nadrieme?...drieme...drieme...drieme.
- Čo vie narobiť viac starosti ako ruka ochromená?...mena...mena...mena.
- Ženicha budúci svokor potešil Beethovenom...venom...venom...venom.
- Rád by som žil v Bratislavskom samosprávnom kraji...raji...raji...raji.
- Politikov spoznáme podľa ich stranických preukazov...kazov...kazov...kazov.
- Dôležité sú pamätihodnosti...hodnosti...hodnosti...hodnosti.
- Čo robia ženy kvôli mužovi drevo?...revú...revú...revú.
- Čo nastane v sále pri promenáde v plavkách?...ach...ach...ach.
- Moc tých, čo ju kritizovali...ovalí...ovalí...ovalí.
- Mnohým našim politikom chýba dekórum...um...um...um.

Pre Bumerang: Konstantin KAZANČEV, Ukrajina

Na základe dohody o reciprocite publikujeme niektoré materiály z českého humoristického časopisu SORRY.

PRÁVÁ DEMOKRATICKÁ LEGRACE

Sorry

UŽ JSTE TO SLYŠELA ?

SERVAČE A BONIFÁČE

ZAVŘELI NA PANKRÁC !

VYTĚŽIT A VYTUNELOVAT !

Nepomůže už ani živocišné uhlí •

To jsme od Bakaly nečakali

Velmi dramaticky se v posledních týdnech a dnech vyvíjí situace okolo hornického gigantu OKD. Společnost, která se již radu let potýká s naprosto fatálními finančními problémy, změnila před nedávnem majitele a noví mocipáni se rozhodli poměrně razantním způsobem řešit problémy spojené s fungováním firmy. Ve hře jsou nejruznější scénáře, ať už prodej bezcenných akcií státu, nebo

okamžité zavření a propuštění horníků. O tom všem se zatím intenzivně jedná, nicméně management společnosti Ad Hoc Group mezitím nenápadně změnil název společnosti ovšem při zachování notoricky známé zkratky OKD. Jak se totiž podařilo zjistit investigativním reportérům Famyzdatu, přibližně od poloviny dubna se celý koncern jmenuje příznačně Ostravsko-Karvinské Dluhy.

Víno už raději ne, ta poslední večere se tak zvrhla, že jsem byl mrtvej tři dny !!

Z HISTÓRIE NÁŠHO REGIÓNU

Poručík Dub vytřeštil na něho oči s malinkými panenkami, ale pripamatoval si, že přece není tak namazán, aby nepoznal Švejka. Napadlo mu ihned, že mu Švejka posílají k raportu, a proto řekl: „Hned si to s tebou spravím, Švejku. Uvidíš-jak to-s tebou-dopadne..!“

„Poslušně hlásím, pane lajtnant“ - pokračoval neúprosně Švej, „je to nejvyšší rozkaz brigády, aby se páni důstojníci voblíkli a šli na batalion-níbešprechung, my totiž vyrazíme, a ještě teprve se teď bude rozhodovat, která kumpanie bude forhút, saithnúť nebo nachhút. Už se bude teď vo tom rozhodovat a já myslím pane lajtnant, že voni taky mají do toho co mluvit.“

Tato diplomatická řeč trochu vzkřísila poručíka Duba, takže počínal nyní nabývati jistoty, že přece není v kasárnách, ale ještě z opatrnosti se optal: „Kde to jsem“

„Ráčíte být v bordeláku, pane lajt-

nant. Voni jsou ty cesty páně rozličné.“

Poručík Dub těžce vzdychl, slezl z divanu a počal shánět svoji uniformu, při čemž mu Švej, pomáhal, a když se konečně oblékl, vyšli oba ven, ale za chvíli se Švej, mžiknutím vrátil, a nedbaje Ally, která jeho návratu přikládala zcela jiného významu a z nešťastné lásky lezla hned na postel, vypil rychle zbytek jeřabinky v láhvi a šel zas za poručíkem.

Na ulici se to poručíkovi Dubovi vrazilo zas do hlavy, poněvadž bylo velké parno. Vykládal Švejkovi nejruznější nesmysle bez jakékoliv spojitosti... Mluvil o tom, že má doma poštovní známky z Helgolandu a hned po ukončení maturity že šli hrát biliár a nepozdravili třídního profesora. Ku každé větě dodával: „Myslím, že mě dobře rozumíte.“

„Zajisté, že vám dobře rozumím“, odpověděl Švej. „Vy mluvíte podobně jako klempíř Pokorný v Budě-

jovicích. Ten, když se ho lidi optali, jestli se už letos koupal v Mašli, odpovídal: Nekoupal, ale zato bude letos hodně švestek. Nebo se ho zeptali: Jed jste už letos hříbky? A von na to odpověděl: Nejed, ale ten nověj sultán marockej má prej bejt moc hodnej člověk.“

Poručík Dub se zastavil a vypravil ze sebe: „Marocký sultán? To je obyčejná veličina“, utřel si pot s čela, a dívaje se zakalenýma očima na Švejka, zabručel: „Takhle jsem se ani v zimě nepotil. Souhlasíte s tím? Rozumíte mě?“

(Osudy dobrého vojáka Švejka za světové války, str. 599-600, Naše vojsko Praha 1954)

Je to krásne pomyslenie, že takéto zariadenia, ktoré boli, ako vidíme z ukážky, hojne využívané aj na našich územiach, cez ktoré prechádzali udalosti I. svetovej vojny, nestarili na aktuálnosti ani dnes a ako by priam ich potreba vychádzala z úmery - čím väčší bodrel v spoločnosti, tým je väčšia ich potreba na upokojenie a odstressovanie tu žijú-

ceho obyvateľstva. Nie je tomu tak dávno, čo istá mladá Slovenka, ktorá už stihla aj popraxovať v devízových krajinách, kde poctivo šlapala chodník pre svojich pasákov, bola vypustila zo svojich ústočiek vetu hodnú hociktorého veľkého slovenského politika. Keď totiž v jednom talianskom meste skúmala provenienciu svojich tiež šlapajúcich kolegyň a pritom zistila, že väčšina z nich sú Slovenky, prehlásila onú kolosálnu vetu: „Sme taká malá krajina a toľko máme kuriev!!!“

Len sa ešte nevie, či ona nepoctivá deva spod Tatier až k Dunaju (naš to kvet deflorovaný) zaraďovala do tejto neurčitej číslovky aj kurvy politické a či hádam aj nie. Veď si len uvážme, že ak by sme to všetko zhrnuli do jednej veličiny (grupy), ťažko až domyslieť, kto všetko by tam patrili. Alebo ešte lepšie, či by bol niekto, kto by tam nepatrili. Možno by to bolo aj veľmi dobre, lebo pri tom uvedomení si veľkej spolupatričnosti by sme v budúcich parlamentných voľbách mohli dosiahnuť fenomenálny výsledok ako v dávnejšie minulých rokoch a to 99,99 % hlasov na hlavu, trup, nohy a neviem ešte aké orgány jedného jediného obyvateľa. Ale to si ľahko domyslíte, lebo to súvisí s témou nášho minikomen-

tára k Švejkovým príhodám vo frontovom bodreli.

Interview s milou a roduvernou Slovenkou, šlapajúcej chodník niekde v Taliansku.

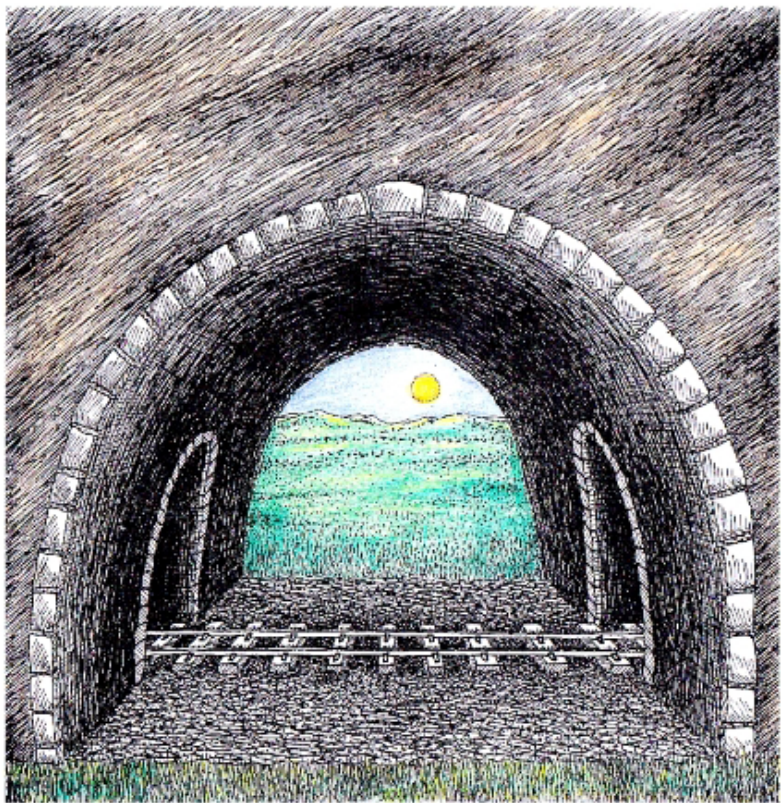
JA: Milá a roduverná, povedzže nám povedz, kto alebo čo ťa prinútilo takto dehonestúvať náš ľud pospolitý a tak nechutnú prešlapávať v defakej cudzine? Veď by si mohla šlapať celkom kľudne (fuj, takô slovo) a spokojne povedzme v Kláštore pod Znievom, či v Hnilickej doline, alebo aj v Habure-Čertižnom zároveň - rozkročmo.

Mar (Milá a roduverná): Hej, hovno by som mohla! Za pár evroch na deň a hlavu (a iné orgány telesnie) by som nešlapla ani neviem do čoho. A čo sa týka ľudu môjho - utlačaného, tak ho predsa zviditeľňujem a ako intenzívne! Keby to len vedel ľud môj sladkobôlný a vo svojich predstavách zakotvený ako ho ja zviditeľňujem - veď hľa, už ma takmer ani nevidno, schudla som zo 20 kíl slovenských. Vážim už sotva tridsať kíl a som na pokraji svojich síl. Pasák mi zobral občiansky aj pas a do ulíc ma ženie zas. Hej! Ako za tureckých čiasss!

Komparatívny slovník pre väčšinové národy

po slovensky	po česky	po rusínsky	po kurevsky
pasák	prasák (pastevec)	pasla koni na železobetoni	superpodnikatex
zariadenie	bordel	mišanyna	erotické manéže
bordel	nezvěstinec	urjad	politické masáže
vojna	švejkovina	buzeronaňa	bordel
stres	jsem z toho blázen	zošaliňňa	AIDS
poctivosť	Czech made	bidnyj ale čestnyj Rusin	daňové priznanie
politik	Tatíček Masaryk	Vasil'	pasák

Vasil' TUROK-HETEŠ

ŽELEZNIČNÉ UZLY LACA TORMU

SLÁVIK PREKONAL RAKOVINU

Dlhé obdobie pochybností a neistoty je preč, pretože záverečné onkologické vyšetrenie potvrdilo, že Karel Gott je úplne zdravý, k čomu pomohlo aj občasné listovanie v našom časopise, ktorý si požičiaval od Ivana Hanouska, jedného zo zakladateľov ČUK (Českej únie karikaturistov), ktorému chodí Bumerang poštou.

Medzi prvými gratulantmi bol aj náš šéfredaktor, ktorý sa zabavil v kruhu jeho rodiny s manželkou Ivanou (40) a dcérami Charlottou (9) a Nelly (7). Zlatý Kája ho príjemne prekvapil, keď mu oznámil, že sa stane abonentom Bumerangu.

INZERTNÝ MONITOR

- Som mladá, vraj pekná a volajú ma Jožko. Týmto hľadám partnera za účelom manželstva a rodičovstva. Cestovné preplatím iba prihratiemu uchádzačovi. Jozrfína Lesbe Teplárničková, Jó napod Kriváňom 69
- Prenajmem výhodné miesto sprievodkyne cudzincom pred bratislavským hotelom Fórum. Korpulentné záujemkyne ženského pohlavia hlásť sa bez spodnej bielizne. Moje poznávacie znamenie: Ani cíci, ani ríci.

Zodp. prac. Milan **LECHAN**, miláčik satelitného neba

KNIHA, KTORÚ SI (UŽ) NEKÚPITE

Vladimír JUST:
PROMĚNY MALÝCH SCÉN

Mladá fronta, Naše vojsko, Lidové nakladatelství, Smena - 1984

Vladimír Just sa venoval a venuje divadlu nielen teoreticky, ale aj prakticky. Svojho času veľmi pravidelne vystupoval so svojim bratom Jiřím. Výsledkom jeho štúdia aj praxe je kniha, ktorú vám chceme predstaviť aspoň prostredníctvom niekoľkých citátov. Treba ju však prečítať celú a podrobne. Poďme k veci.

„Vlasta Burian nebol po celú dobu existencie svojho divadla - z úzko literárneho hľadiska - autorom jedinej hry. A napriek tomu - bol chápaný svojim publikom ako autor, ako jediný autor svojej scény. Publikum nečakalo na dramatickú novinku a jej scénickú realizáciu, ale vždy len na to, čo z nej urobí Burian.“

„Malé javiskové formy sú - a mali by byť stále častejšie - akousi šťoukou vo vodách konzumnej pasivity.“

„Všetko „veľké“, „vznešené“ a „posvätné“ malo odjakživa svoj znesvä-

cujúci, parodický, rozdeľujúci, smiechový náprotivok. Dokonca aj biblia.

„V divadle hrá herec úlohu, ktorú mu autor predpísal, predstavuje Niekoho. V kabarete musí kabaretiér predstavovať sám seba... Divadlo sa hrá, kabaret sa robí.“ (Jiří Červený)

Voskovec a Werich charakterizovali svoje klaunské figúry takto: „Ačkoli jsou oba přesvědčeni o své genialitě, jejich blbost je bezmezná. Je tak velká, že místy hraničí s vtipností.“

Dada mali Voskovec a Werich svoje vlastné, pre ktoré si dokonca vymysleli terminus technicus: „havadno“:

„Barvotisky a ilustrované kalendáře jsou havadné. Pohlednice a parníky, vlastenecké projevy, většina lamp, rodinná kanape, četné kravaty, mnohé pánské i dámské klobouky, milostných dopisů nevyjímaje, jídelní lístky a každý druh bodrosti a sentimentality. Laureáti, jubilea, drobotina a všechny roztomilůstky na zeměkouli, jakož i naopak, vojenské přehlídky a četné průvody jsou projevy havadismu.“

„Lasica a Satinský píšou a hrajú výhradne po slovenský, ale ich dvadsaťročná javisková (ale tiež televízna a filmová) tvorba rozhodne kontext slovenského divadelného života pre-

rástá. Stávalo sa, že Horníček hovoril po česky, Lasica a Satinský po slovenský a český divák náhle zisťoval, že slovenčina (a slovenský kontext) v ústach týchto dvoch moderných klaunov znejú so zvláštnym, šťavnatým, básnickým a neodolateľne komickým ozónom, veľmi podobnom ozónu češtiny Voskovca a Wericha.“

„Predstavením Jonáš a tingl-tangl sa J. Suchý a J. Šlitr vyznali z lásky ku kabaretom, music halom a tingl-tanglom, v ktorých v živote neboli, ale ktorých atmosféru tušili.“

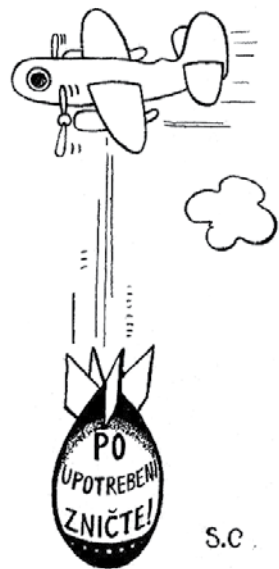
A potom nasledujú podrobné analytické ponory do ďalších zjavení, ktoré ako celok dostali názov „malé formy“ - od „Červenej sedmy“ cez „Divadlo Járy Cimrmana“, „Divadla na provázku“, „Kladiavla“, „Štúdia Ypsilon“ až k Bolkovi Polívkovi a jeho „Commedii dell arte“, ale vlastne ešte ďalej a ďalej, pretože autorské malé divadlá stále vznikali a vznikajú.

Slávny francúzsky herec, mám a reformátor divadla Jean Louis Barrault napísal o improvizovanom divadle tieto slová: „Je to druh divadla, ktoré vynáša herca na vrchol jeho vlastnej osobnosti, je to umenie, ktoré dokazuje, že sloboda je tam, kde je poznanie. Hlupák nemôže dlho účinne improvizovať.“

-mv-

Stretnutie spriaznených duší Semaforu v pražskej Lucerně v roku 1965, zľava: Jiří Suchý, Ján Werich a Miroslav Horníček. V pozadí Jiří Šlitř.

Stano **CUBÍNEK**, Roháč 1965

ČERTOVSKÉ OBRÁZKY L'UBA RADENU

a nekdoty podľa becedy **c, č**

Keď sa Jeana COCTEAU spýtali, čo si myslí o nebi a pekle, odpovedal: „Nechcel by som zle hovoriť ani o pekle ani o nebi. V jednom aj v druhom mám veľa dobrých priateľov!“

Jean COCTEAU sedel raz v jednom parížskom bare. Zrazu vošli do baru dvaja vidiečania, vypili si trochu vína a jeden z nich zívajúc povedal:

„V tomto bare nie je nič zvláštne.“ Vtom Cocteau skríkol na barmana: „Prosím si ešte jeden pohárik krvi!“

Dnes už nebohý profesor univerzity v Chicagu Moriss Rafael COHEN rád rozprával túto bájkú: „Bol raz istý génius, ktorý povedal – Naučím ťa čosi, čo ti uľahčí a skrášli život a nežiadam za to veľa. Každoročne 50 tisíc ľudských obetí. Ten tento návrh s pobúrením odmietol a potom vymyslel auto.“

Slávneho speváka Binga CROSBYHO sa spýtali novinári, čo si myslí o výchove detí. Dostali takúto odpoveď:

„Ako vychovávať deti? To je veľmi jednoduché. Stačí, keď si človek vsugeruje, že je to dieťa niekoho iného. A ako vychovávať deti iných rodičov, to vie každý!“

Sedel Karel ČAPEK v električke a bol veľmi zamyslený. Pristúpil k nemu sprievodca a vraví:

„Cestovný lístok, prosím!“ Čapek siahol do vrecka, ale v roztržitosti vytiahol hodinky a ukázal ich sprievodcovi. Ten, rovnako zamyslený sa na hodinky pozrel a mlčky zasalutoval.

Karel ČAPEK sa raz predieral preplnenou električkou a dostal sa až na plošinu. Vo dverách stál korpulentný pán.

„Dovoliť, prosím, ja vystupujem,“ upozornil ho Čapek. „Ja tiež, na nasledujúcej zastávke.“

„Prepáčte, prosím,“ pokračoval Čapek dôrazne, „ja vystupujem za jazdy!“

DEREŠ FEDORA VICA

NAŠI PRERAZILI V ZAHRANIČÍ!

Traja excelentní speváci zo Slovenskej republiky Robo Gazík, Nadranka a Peter Strašák vyvinuli mimoriadne úsilie, obrovský tlak a závideniehodnú vynaliezavosť pri tísnutí sa, štvachaní, strkaní, drganí i sácaní a prerazili šalejúci dav valiacich sa divákov, mávajúc vstupenkami, do hľadiska kolísky operného spevu, aby tam obsadili svoje zaplatené miesta na exkluzívnom koncerte. Blahoželáme! Hurrrrááá...

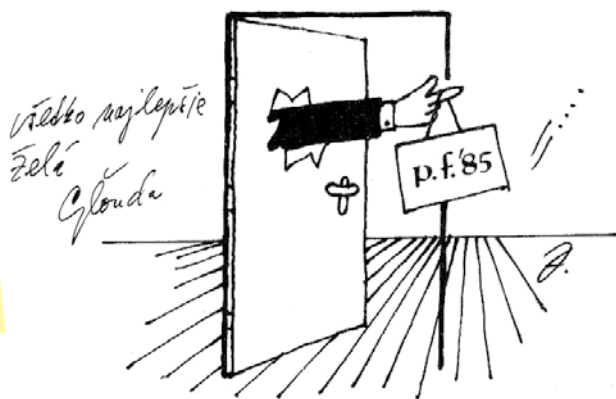
Milan **LECHAN**, nestály korešpondent **CIA** a **TESCO**

RANNÉ VSTÁVANIE

6.57 - Treba vstávať!
7.00 - Na tri vstanem.
Raz, dva...
9.55 - Ej, do kelu!

PF

(franc. pour féliciter) je v spojení s le-topočtom skratka blahoprajnej no-voročnej formulky. S láskavým dovolením autorov pokračujeme v publikovaní týchto malých súkromných dielok (a donedávna i celkom intímnych s prónových obsahom, ktoré autori do redakcií radšej ani neposielali), ktoré si od nepamäti vymieňajú medzi sebou známi na sklonku uplynulého roka. Odkedy však funguje internet, tak v poštovej obálke už iba zriedkavo. Ak teda máte vo svojej zbierke vtipné alebo inak zaujímavé novoročenky, ktoré by mohli zaujať aj našich čitateľov, prosíme o ich zaslanie do redakcie.

Mykola **KAPUSTA**Ján **GLONDA**

PF 1986,
 Roman **VYKYSALY**, (vľavo) a Divadielko v podzemí, Kremnica.

Kresba: Mikuláš **SLIACKY**

KLEBETÁRIUM

Trénerská mama slovenského športu Hilda Mudra má deväťdesiatku, no humor miluje stále rovnako. Legendárna osobnosť si nenechá ujsť ani jedno číslo Bumerangu a chváli si, že je adekvátnou prílohou denníka Šport a práve v sobotu. „Tak ako sa Ondřík Nepela tešil zo svojho opela, totožná radosť sa ma týka, keď sa začítam do vášho dvojtyždenníka“- zárymovala a zakývala na záver nášho stretnutia pri bratislavskej Inchebe.

-ch-

Viete, čo príde po daždi?

Pondelok

Najbližšie číslo časopisu Bumerang nájdete vložené v denníku Šport **v sobotu 18. júna**

BUMerang

Jakub a Bohdan Vico. Príspevky posielajte na tieto kontakty: **e-mail:** fedorvico@gmail.com, **poštová adresa:** Fedor Vico, Weberova 2, 080 01 Prešov. Informácie na pevnej linke: 051/77 31 474, mobil: 0904 225 701.

humoristicko-satirický dvojtyždenník, príloha denníka Šport. Redakcia Fedor a Miroslav Vico. **Grafická úprava:** Fedor Vico. **Počítačové spracovanie:**

RECEPT
NA TENTO
DVOJTYŽDEŇ

3 KRÁT NEPRADIČNÁ POMAZÁNKA

1. Bylinková pomazánka:

Z knižnice si vyberieme knihu o bylinkách. Strany s liečivými bylinkami vytrhneme a postriháme na malé štvorčeky, ktoré zmiešame s maslom. Hotovú bylinkovú pomazánku natierame ešte za vidna na čierny chlieb.

2. Smotanová pomazánka:

Kravu vyvedieme z maštale, priviažeme ju o bubon miešačky, ktorú zapneme. Po asi desiatich minútach miešačku vypneme a vydojíme čerstvo vyšľahanú smotanu. Očistíme kilo zemiakov, tri kilá brambor a pol kila krumpľov a všetko to zmixujeme v zapnutej miešačke. Do hotovej zmesi vyžmýkame jeden čerstvo vyoperovaný žĺtník a pridáme dve moka kocky soli. Hotovú pomazánku natierame v nevytopenej miestnosti na teplé zemle.

3. Paradajková pomazánka:

Po mítingu pozbierame paradajky, prípadne aj vajčička a ďalšiu zeleninu, ktorá minula svoj politický cieľ. Paradajky so všetkým ostatným rozmixujeme vysávačom a zmiešame s rastlinným maslom z kozieho mlieka. Hotovú pomazánku dochutíme oškrabanou omietkou a ozdobíme bublinkami zo sódy. Natierame na rožok za mesačného svitu, príp. od svitu do mrku.

-atak-

BAČIKOVA MUDROSC

Minuta je dlhá podľa toho, na ktorej strane zachodových dzveroch stojí.

Jožo kričí na Zuzu:

- Zuzi, pod' skratkou cez les.
 - Nemám čas, ponáhľam sa!

JEDINÁ OTÁZKA

čitateľom nášho časopisu:

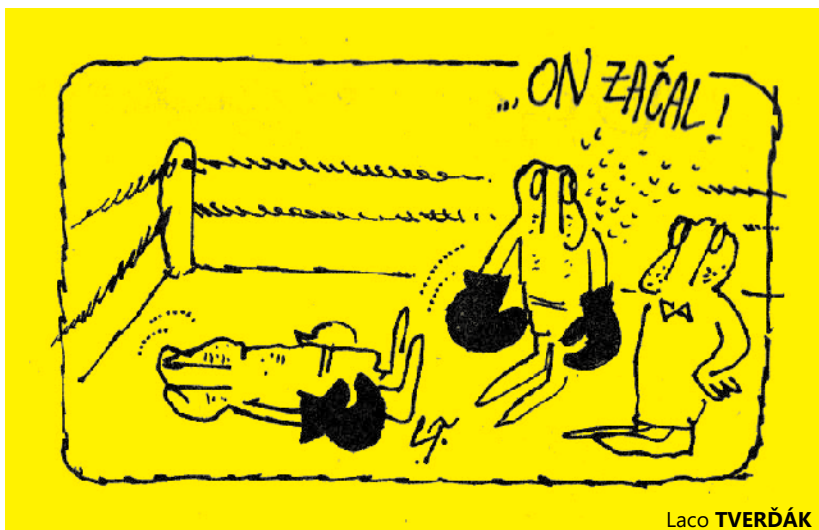
Toto číslo Bumerangu sa vám nezdalo dosť smiešne?

Skúste sa pozrieť do zrkadla.

PACIENTI, POZOR!

Naša lekárska veda kráča dopredu míľovými krokmi (zemepisná má 7420 m, námorná 1855 m, anglická rovná sa 1524 m - vyberte si!). Často vám zistí lekár úplne inú diagnózu už na druhý deň.

Laco **TVERDÁK**